Každé ráno na kopeček
(Sedíme a prsty ruky „lezeme“...
běží malý mraveneček.
od palce nohy na skrčené koleno.)
Vyjdi, vyjdi, sluníčko,
(Rukama uděláme veliký kruh.)
pošimrej mě na líčko.
(Pošimráme se po tváři.)
I ty malý popleto,
(Uděláme ty, ty, ty.)
musíš počkat na léto.
(Rukama se plácáme do stehen.)

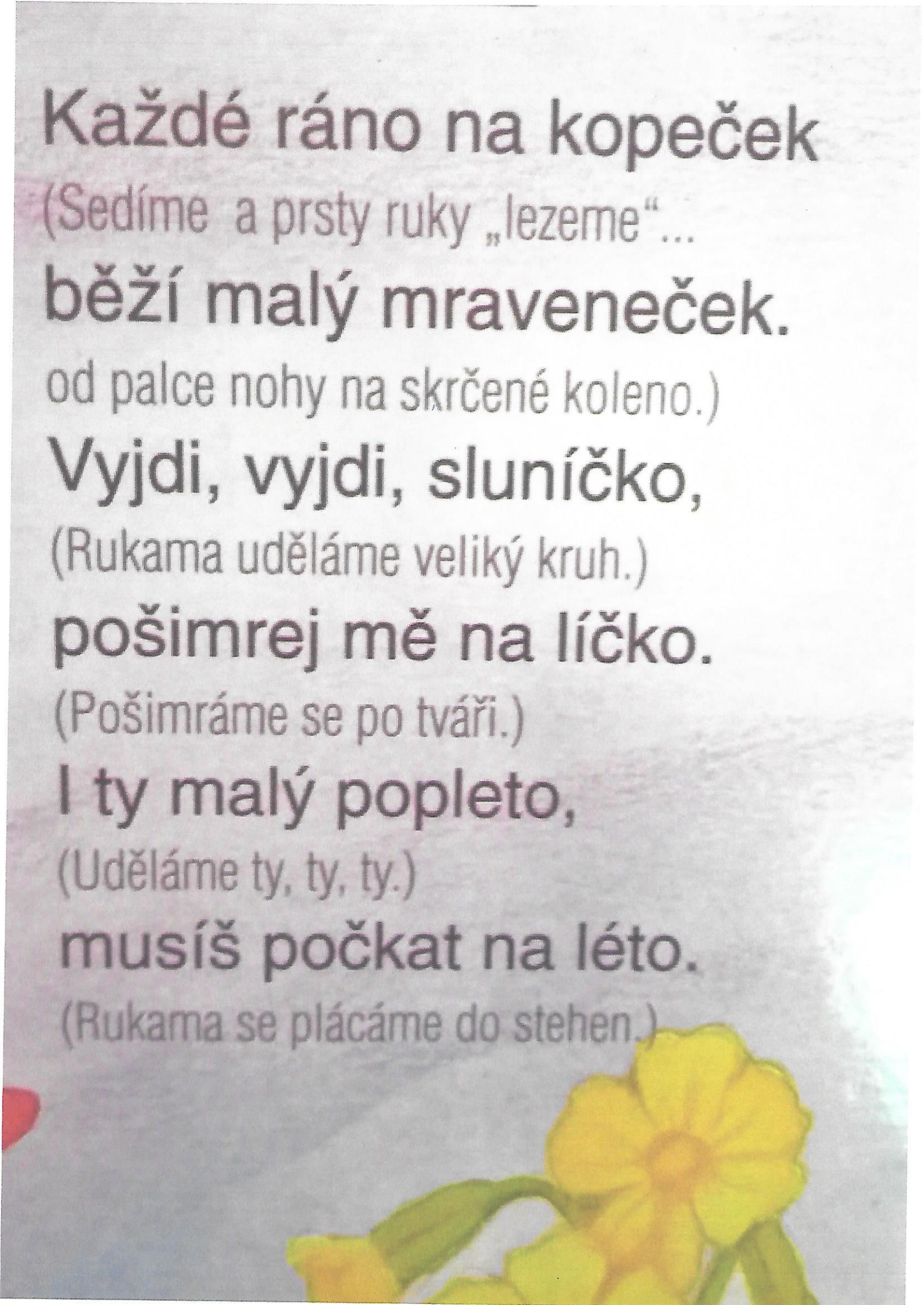

Prstové cvičení

Povídání s prsty Rodina **Táta, máma, Jana, Pepa, Bobina,**	RUKA SEVŘENA V PĚST Postupně zvedáme prsty od palce k malíčku
to je naše velká rodina.	Ruku sevřeme v pěst
Když se ráno- vítají **pusinky si dávají.**	Palec se postupně spojí s ukazováčkem prostředníčkem..prsteníčkem a malíčkem
Když jdou večer všichni spát, **říkají si, mám tě rád.**	Palec se postupně spojí obráceně- s malíčkem, prsteníčkem, prostředníčkem..ukazováčkem

Báseň o zvířatech ze ZOO
(seznámení, nácvik, rytmizace)

Hurá, děti, je to tady,
pojedeme do zahrady!
Nerostou tam hrušky ani jablíčka,
žije si tu v klidu lev i opička.
Žirafa šťavnaté lístky okusuje,
žralok v akváriu bezstarostně pluje.
Slon zvedá chobot do vrchu,
pod ním sedí mýval - čeká na sprchu.
V zahradě jsme také ochutnaly fíky.
Teď už nemusíme jezdit do Afriky.

RODIČE ČTOU TEXT A DĚTI NAPODOBUJÍ ZVUKY

LOGOPEDICKÁ CHVILKA

(Mgr. Helena Kolbábková, Mgr. Lenka Ondáková)

Téma : Rodina jede na výlet

Rodina Dvořákova jela s dětmi na výlet. Nasedli do auto a táta nastartoval. **Dn, dn, dn...(n prodlouženě).** Po hrbolaté cestě ve městě auto pomalu poskakovalo. **Dn, dn, dn (krátce).** Jakmile vyjeli za město, uháněl tatínek nejvyšší povolenou rychlostí **d-d-d-d-d.... (rychle).** Do kopce jeli pomalu **dd-dd-dd,** z kopce jeli jako s větrem o závod **ddddddddd.** Cestou se vyhnuli velkému traktoru, který se pomalu šinul k nedaleké vesnici **Td – td – td -**

Přijeli do Vyškova k zookoutku a zastavili na parkovišti. Maminka šla koupit vstupenky a děti se už nedočkavě tlačily u brány.

První zvíře, které spatřili, byl kůň. Klapal kopýtky **(mlaskání jazyka)** chvíli rychle – chvíli pomalu. Když uviděl děti, v údivu se zastavil. Zvedl jedno kopýtko **(jazyk necháme rozložený na horním patře)** jako by zdravil návštěvníky zooparku. Dokonce i radostně zafrkal **(rozkmitat uvolněné rty výdechovým proudem).** Vedle v ohradě chtěl oslík napodobit koníka, ale protože neuměl schovat jazyk, zůstal mu vyplazený. **(rozkmitat uvolněné rty výdechovým proudem s jazykem venku.)**

V průzračné vodě malého rybníka spatřily děti kapříky **(rty napodobují pohyb úst kapra, rty nejsou v napětí).** Všichni se úplně vyděsili, když jim za zády zařval mohutný tygr. Tlamu měl tak otevřenou, že byly vidět všechny jeho ostré zuby.**(pusu otevřít tak, aby byly vidět všechny zuby a rty byly napnuté.)**

Najednou tatínek něco ucítil. „Co to tak krásně voní?“ **(hluboký nádech nosem).** Bramborák! „Hurá,“ zaradoval se tatínek, „to si pochutnám.“ Stočil koupenou dobrotu do ruličky **(jazyk smotat do ruličky).** Slastně pomlaskával **mňam, mňam...** Děti se rozběhly ke stánku se sladkostmi. Tamarka si v puse přehazovala kyselou bonparu **(zavřená pusa, jazyk tlačí střídavě do pravé a levé tváře),** Radim lízal lízátko **(nápodoba lízání).** Alenka si pochutnávala na zmrzlině **(napodobování olizování)** Za chvíli měla umazanou celou pusu. Jazykem se pořádně olízla **(jazykem olízneme horní i dolní ret oběma směry.),** ale pak si stejně musela utřít pusu kapesníkem. Maminka dojedla makovou buchtu. Jazykem se marně snažila vytáhnout zrníčka, která jí uvízla mezi zuby **(Zavřená pusa, jazyk přejíždí všechny zuby).**

Konečně přijel na parkoviště vláček, který odvezl návštěvníky do nedalekého dinoparku. „Honem, děti, utíkejte, ať nám vláček neujede“, zvolal tatínek. Všichni doběhli včas, ale sotva popadali dech **(rychlé střídání krátkého vdechu a výdechu otevřenými ústy.)** Dlouhý vláček byl připraven **(Děti utvoří vlak.)** Pan řidič zmáčkl klakson a ozvalo se veselé houkání **Húúúúúú, Huhúúúúúú.** Vláček se pomalu rozjel **š – š – š ....** Po rovné cestě radostně ujížděl **ši – ku- ku – ku..... „**Hurá, už jsme tady“, zvolaly děti. Když návštěvníci spatřili předpotopní příšery, zůstala jim pusa dokořán. **(otevřená ústa.) „Óóóó,** ti jsou velicí! **Áááách,** to je obr!“ Než si stačili prohlédnout všechny vystavené dinosaury, začalo poprchávat. Drobné kapičky ťukaly do roztažených deštníků **(pusa otevřená, hrotem jazyka ťukáme za horními řezáky).** V dešti nikoho prohlídka nebavila.

Všichni naskákali do vláčku **(děti jedou zapojené jako ve vlaku)** a rychle se vraceli na parkoviště k zookoutku **šššššššš.** Tatínek nastartoval auto, všichni do něj nastoupili a ujížděli k domovu. Cestou se rozpršelo tak, že stěrače nestačily stírat proudy vody **(jazykem olizujeme horní ret zprava doleva a zpět).** Všem bylo líto, že si dinopark pořádně neprohlédli. „To nevadí,“ řekl tatínek, „však se tam ještě podíváme.“

Doma maminka uvařila pro všechny horký šípkový čaj **(foukáme do čaje, aby brzy vychladl),** celá rodina si sedla ke stolu a vyprávěli si zážitky z výletu.